

Zarzuty i główne argumenty

Przyjmując dekret rządowy 402/2021 z dnia 8 lipca oraz uchwałę rządu 1459/2021 z dnia 14 lipca, Węgry ustanowiły procedurę mającą zastosowanie do wywozu surowców i produktów dla przemysłu budowlanego, która stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w wywozie w rozumieniu art. 35 TFUE i skutkuje utrudnieniem swobodnego przepływu towarów, a w szczególności wywozu do innych państw członkowskich. Z punktu widzenia środków krajowych utrudniających handel transgraniczny Węgry nie wykazały, że są one uzasadnione względami bezpieczeństwa publicznego lub że są odpowiednie do osiągnięcia zamierzonego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia. Ponadto sporny dekret rządowy reguluje handel zagraniczny, a zatem stanowi środek wchodzący w zakres wspólnej polityki handlowej, w której Unia posiada wyłączną kompetencję. Wreszcie Węgry uchybiły ciążącemu na nich na mocy dyrektywy w sprawie przejrzystości jednolitego rynku obowiązku przekazania informacji w zakresie zgłoszenia zmienionego projektu dekretu rządowego i nie dochowały okresu *standstill*, podczas którego powinny były kategorycznie powstrzymać się od przyjęcia spornego dekretu rządowego.

W dniu 23 września 2021 r. Komisja wszczęła przeciwko Węgrom postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczące dekretu rządowego 402/2021 z dnia 8 lipca oraz uchwały rządu 1459/2021 z dnia 14 lipca.

Ponieważ odpowiedź udzielona przez Węgry nie została uznana za zadowalającą, Komisja przeszła do kolejnego etapu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, przekazując Węgrom w dniu 6 kwietnia 2022 r. uzasadnioną opinię.

Nie będąc również usatysfakcjonowaną odpowiedzią na uzasadnioną opinię, Komisja postanowiła zwrócić się do Trybunału o stwierdzenie, że ustanawiając procedurę mającą zastosowanie do wywozu surowców i produktów dla przemysłu budowlanego, Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 35, art. 36 i art. 2 ust. 1 TFUE w związku z art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE oraz art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 21 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Bihor – Rumunia) – M.I.A., P.R.-M., V.-C.I.-C, F.C.R., P (ex. T), Ș.-B., D.R., P.E.E., F.I./Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați, przy udziale: Consiliul National pentru Combaterea Discriminării

(Sprawa C-644/21, Tribunalul Cluj i in.)⁽¹⁾

(2023/C 329/21)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.02.2022.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 5 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I – Niemcy) – RSD Reise Service Deutschland GmbH/QL

(Sprawa C-690/21, RSD Reise Service Deutschland)⁽¹⁾

(2023/C 329/22)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 31.01.2022.